

वेदेषु राष्ट्रोत्थान-सङ्कल्पना

प्रिया पेंढारकर

वेदेषु राष्ट्रसङ्कल्पना -

वेदेषु प्राचीनतमे ऋग्वेदे राष्ट्रशब्दस्य उल्लेखः
बहुवारं कृतः वर्तते । यथा पञ्चममण्डलस्य 87
तमस्य सूक्तानन्तरं समाविष्टे श्रीसूक्ते उच्यते-

उपैतु मां देवसखः कीर्तिश्च मणिना सह ।

प्रादुर्भूतः सुराष्ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु मे ॥

नाम हे देवि, चिन्तामणिना तथा कुबेरेण सह
यशोदेवता कीर्तिः अहं प्राप्नुयां यतः अहम् अस्मिन्
राष्ट्रे जातः अस्मि । अतः शुष्कमृत्तिकारूपिणीं
महालक्ष्मीम् अहम् राष्ट्रं आह्वयामि ।

यजुर्वेदस्य दशमे अध्याये -

वृष्ण ऽ ऊर्मिरसि राष्ट्रदा राष्ट्रं मे देहि स्वाहा

सूर्यस्त्वचस स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रं मे दत्त स्वाहा ...

एवम् आहुतिमन्त्राः सन्ति ।

राष्ट्रकल्याणं कथं नैकैः सूक्ष्मघटकैः साध्यते इत्यपि
चिन्तनं यजुर्वेदे कृतं दृश्यते यथा -

आ ब्रह्मन् ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामा राष्ट्रं
राजन्यः शूरः इषव्यो ऽ तिव्याधी महारथो जायतां
.....

हे ब्रह्मन्, अस्माकं राष्ट्रं ब्रह्मतेजसा युक्ताः ब्राह्मणाः
जायेरन्, क्षत्रियाः शत्रून् विजयन्तः भवेयुः ।
चातुर्वर्ण्य - व्यवस्थायां विद्यमानं घटकद्वयमपि
तेजस्वि तथा पराक्रमेण युक्तं भवेत् इति प्रार्थना अत्र

क्रियते ।

पशुधनम् इति वैदिककालस्य उदरनिर्वाहस्य प्रमुखं
साधनम् आसीत् अतः तद् सुयोग्यरीत्या पुष्टं स्यात्
येन तस्य समुचितः उपयोगः भवेत् इति विचिन्त्य अग्रे
प्रार्थ्यते-

दोग्ध्री धेनुः वोढा अनड्वान् आशु सप्तिः

तथैव समाजः यदि अनुशासने तिष्ठेत् तर्हि अखिलं
राष्ट्रमपि अनुशासने स्थित्वा कल्याणाय कल्पेत इति
विचिन्त्य समाजस्य मूलघटकाः स्त्रिपुरुषाः मर्यादायां
तिष्ठेयुः इति आशंसा अभिव्यक्ता वर्तते -

यजमानस्य वीरो जायतां इत्यत्र वीरपुत्राणाम्

आशंसनम् अभिव्यक्तं भवति । सस्यसमृद्धिः सदैव
परिपूर्णा तिष्ठेत् इत्यर्थं सुयोग्यकाले पर्जन्यवृष्टिः भवेत्
, वनस्पतयः फलवत्यः भवेयुः तथा सर्वेषां योगक्षेमः
अपि निर्विघ्नतया प्रचलेत् इति **सर्वव्यापिनी प्रार्थना**
यजुर्वेदस्य 22तमे अध्याये कृता विद्यते ।

राष्ट्रस्य उत्कर्षार्थं विभिन्नघटकानां समृद्धयर्थं विवेचनं
यजुर्वेदे वर्तते । तथैव यदा समूहः भवेत् तदा तत्र
ऐक्यं कथं स्यात्? इति ऋग्वेदे वर्ण्यते -

समानी व आकूतिः

समाना हृदयानि वः

समानमस्तु वो मनो

यथा वः सुसहासति यथा वः सुसहासति [ऋग्वेद-

10/16/4]

युष्माकं विचारः, चिन्तनम् तथा योजनाः समानाः भवन्तु, युष्माकम् अन्तःकरणानि एकया भावनया परिपूर्णाः सन्तु तथा च युष्माकं सर्वेषां मनः अपि एकं ध्येयं प्रति संलग्नं भवतु येन यत्किमपि इच्छितं तद् सहजतया साध्यं भवेत् । एवं समूहस्य चिन्तनम् एकया एव दिशा स्यात् तर्हि राष्ट्रस्य उत्कर्षं साधयितुं सरलता प्रतीयेत ।

किन्तु अयं समूहः यत्र निवसति सा पृथिवी तथैव महत्त्वपूर्णा । यथा बालकः मात्रा सम्बद्धः तथा मनुष्यः पृथिव्या सम्बद्धः । पृथिव्यां जैववैविध्यं वर्तते तथापि तत् समानसूत्रेण बद्धम् । नैकेषु सत्सु अपि एकत्वस्य भावनया परस्पर-सामञ्जस्येन आधारेण च जीवाः जीवन्ति नश्यन्ति च । अतः **अथर्ववेदस्य " पृथिवीसूक्तं "** नाम अखिलविश्वाय ऐक्यसन्देशवत् विद्यते। सत्यं, तपः, ब्रह्म, यज्ञं, दीक्षां, विशालजलं च धारयन्ती पृथिवी अस्माकं कृते स्थानं रक्षतु । नदी-समुद्र-निर्झर-कूपेभ्यः जलं प्राप्य इयं पृथिवी अन्नफलैः समृद्धा तिष्ठति तथा सर्वे तृप्ताः भवन्ति । या नानाविधाः रोगनाशकाः ओषधयः बिभर्ति सा अस्मान् रक्षतु इति प्रार्थना पृथिवीसूक्ते क्रियते -

अंसवाधं मध्यतो मानवानां यस्मा उद्धतः प्रवतः समं बहु ।

नानावीर्या ओषधीर्या बिभर्ति पृथिवी नः प्रथतां राध्यतां नः ॥ [अथर्ववेद-12/1/2]
सामवेदे राष्ट्रस्य एकत्वाय तथा अखण्डत्वाय कानिचन तत्त्वानि वर्णितानि । नागरिकेषु विद्यमाना

देशप्रेमभावना तथा मातृभूमिं प्रति तेषां अपारश्रद्धा राष्ट्रहिताय प्राणत्यागार्थं तान् प्रेरयति । अपि च राष्ट्रप्रेमी राष्ट्रद्रोहं राष्ट्रद्रोहिणं च सोढुं न शक्नोति यतः तद्वयमपि राष्ट्रस्य ऐक्यार्थं घातकं भवेत् ।

**आ वृन्दं वृत्रहाददे जातः पृच्छद्वै मातरम् ।
क उग्राः के ह शृण्विरे ॥**

इत्यत्र शस्त्रं धृत्वा राष्ट्रप्रेमी राष्ट्रद्रोहिविषये पृच्छेत् इति वर्णितम् ।

एवं राष्ट्रैक्यस्य विविधाः अंशाः वेदेषु स्पृष्टाः सन्ति । किन्तु एकः मन्त्रः अद्ययावत् जनानां नित्यपठणे वर्तते यः देवपूजायां समाविष्टः । सः अस्ति-

ॐ स्वस्ति साम्राज्यं भौज्यं स्वाराज्यं वैराज्यं पारमेष्ठ्यं राज्यं महाराज्यामाधिपत्यमयं समन्तपर्यायी स्यात् । सार्वभौमः सार्वायुषः आन्तादापरार्धात् । पृथिव्यै समुद्रपर्यन्ताया एकराज्येति ।

अस्माकं राष्ट्रं कल्याणकारि अस्तु, साम्राज्यम् उपभोक्तुं योग्यम् अस्तु, तत्र लोकराज्यम् अस्तु, तद् आसक्तिरहितं लोभरहितं च वर्तेत तथैव परमश्रेष्ठे महाराज्ये अस्माकम् आधिपत्यं स्यात् । क्षितिजस्य सीमानं यावत् राष्ट्रं सुरक्षितं भवतु तथा आसमुद्रं प्रसृतायां पृथिव्याम् अस्माकम् एकसन्धं राष्ट्रं सृष्टेः अन्तर्पर्यन्तं सुरक्षितं तिष्ठेत् ।

